

79. Ó sì jáde sí àwọn èniyàn-an rẹ nínú un ọ̀sọ̀ọ̀ rẹ. Àwọn tí wọn ní ifẹ́ sí igbésí ayé yíí wí pé: Ó mà ẹ̀ o, àwa ibá ní irú nnkan tí (Allaahu) fún Kọ̀ọ̀runu. Dájúdájú òun ẹ̀ orí-ire púpọ̀.

80. Àwọn ẹ̀ni tí (Allaahu) fún ní ìmọ̀ sì wí pé: Ègbé ni fún yín! Èsan Allaahu ni ó dára fún ẹ̀ni tí ó gba (Allaahu) gbọ̀ tí ó sì ń ẹ̀ rere. Kò sí ẹ̀ni tí yóò rí i gbà àyàfi àwọn onísùúrù.

81. Nítorí náà Àwá jẹ́ kí ilẹ̀ gbé e mi àti ilée rẹ̀ náà. Kò sì ní ijọ kan tí ó lè ràn án lọ̀wọ̀ lẹ̀yìn-in Allaahu, àti pé kò sí nínú un àwọn tí wọn lè gbèjà ara wọn.

82. Àti pé àwọn tí wọn ní ifẹ́ sí pé kí wọn wà ní ipòò rẹ̀ (Kọ̀ọ̀runu) lánàà bèrẹ̀ síí wí pé: Yéè! Allaahu níí maa pèsè ije-ìmu lópòlópò fún ẹ̀ni tí Ó bá fẹ́ nínú un àwọn ẹ̀rúsin-in Rẹ̀, Ó sì maa ń díwọn-òn rẹ̀ (fún ẹ̀lòmíràn). Tí kíí bá ẹ̀ ti àánú un Allaahu tí ó wà lórii wa ni, ibá ti jẹ́ kí ilẹ̀ gbé wa mì. Yéè! Àwọn aláìmoore kò ní jèrè.

83. Iyẹn ni ilée ikeyin, A ẹ̀ é fún àwọn ẹ̀ni tí kò fẹ́ igbéraga àti iwà ibàjẹ́ lóri ilẹ̀. Àti pé igbèyìn (reré) wà fún àwọn olùpáyàa (Allaahu).

84. Ẹ̀ni tí ó bá ẹ̀ ẹ̀ ẹ̀ rere yóò gba (ẹ̀san) èyí tí ó dára jù ú lẹ̀. Ẹ̀ni tí ó bá sì ẹ̀ ẹ̀ ẹ̀ buburú, wọn kò níí gba ẹ̀san ju irú ẹ̀ ẹ̀ buburú tí wọn ẹ̀ lẹ̀.

85. Dájúdájú Ẹ̀ni tí Ó ẹ̀ Al-Kur'aanu ní ọ̀ran-anyàn lé ẹ̀ lóri yóò dà ẹ̀ padà sí àyè ipadàbò síi (ilé rẹ̀ ní Makkah). Wí pé: Olúwaa mi ló mò jùlọ̀ nípa ẹ̀ni tí ó mú ìmọ̀nà wá, àti ẹ̀ni tí ó wà nínú un isinà tí ó fojú hàn kedere.

86. Àti pé iwọ̀ kò ní irètí pé (Allaahu) yóò fún ẹ̀ ní Ìwé-Mímó náà (Al-Kur'aanu), sùgbọ̀n ó jẹ́ àánú láti ọ̀dọ̀ọ̀ Olúwaa rẹ̀, nítorí náà, má ẹ̀ jẹ́ alàránse fún àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ̀.

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُمْ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنْ أَلْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَافُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَافُ ۖ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الْأَدَارُ الْأُخْرَىٰ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ